

[Lissa Mathiasen]

man regner det ud i timer og minutter, hvad det koster den enkelte.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren er enig i, at disse indgreb i form af boligministerens og socialministerens forslag betyder, at der i 1990 vedrørende boligstøtten i alt bliver sparet 157 mio. kr., i 1991 403 mio. kr. og i 1992 486 mio. kr. Eller sagt på en anden måde: For denne periode – 2½ år – i alt 1 milliard og 46 millioner kroner. Jeg håber, ministeren vil bekræfte, at det er korrekte tal.

Dernæst vil jeg gerne gøre fru Lizzie Lichtenberg opmærksom på, at jeg ikke har påstået, at der er nogle, der svindler. Jeg har sagt, at jeg synes, det var rart, om vi kunne få at vide, hvem skurkene var. Men jeg vil da gerne spørge, hvad der ligger i boligministerens og fru Lizzie Lichtenbergs udtalelser, sidst det, boligministeren sagde den 30. januar (Folketingstidende 1989-90 sp. 5490), nemlig:

» . . . der er kort sagt mange mennesker, der kommer ind i disse ganske favorable støtteordninger med eller uden en god baggrund . . . «.

Jeg synes, vore boligstøttemodtagere har krav på at få at vide, hvad der ligger i disse udtalelser.

Endelig efterlyser jeg stadig væk svar på de spørgsmål, jeg stillede boligministeren i mit første indlæg, nemlig om boligministeren stadig væk står bag såvel vores ældrelovgivning som byfornyelsen og førtidspensionen. Står regeringen bag, eller har man hermed sagt: Vi kan ikke mere støtte disse brede forlig?

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg bliver nødt til at tage ordet her i anledning af fru Lissa Mathiasens udsagn om, at jeg skulle have sagt, at hun beskyldte folk for at snyde. Nej, det er at vende tingene på hovedet, for fru Lissa Mathiasen sagde i sit første indlæg – og det var en insinuation – at det skulle være Det Konservative Folkepartis opfattelse, at folk gjorde det.

Jeg kan se, at fru Lissa Mathiasen ryster på hovedet, og det må betyde, at vi er enige om, at ingen af os mener, at folk snyder. Vi mener netop, at de får den støtte, de er berettigede til. Det var det, jeg korreksede før, og nu har jeg gjort det igen.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes ærlig talt, at boligministeren kommer med nogle sære eksempler, når hun skal forsøge at argumentere for dette forslag. Det drejer sig om to øl om dagen, siger boligministeren; det drejer sig ikke om en besparelse, det drejer sig om en nedskæring af stigningstakten.

Jeg synes, at sådanne eksempler viser lidt om, hvordan en minister lever i et elfenbenstårn. Jeg synes, boligministeren skulle gå ud og forklare de pensionister og de enlige mødre, der mærker denne nedskæring, at dette her blot drejer sig om 2 øl om dagen, og at det ikke drejer sig om en besparelse, men om en nedskæring af stigningstakten. Så er jeg fuldstændig sikker på at boligministeren vil få en fornemmelse af, hvordan disse mennesker vil tage disse reelle nedskæringer.

Her vil jeg igen slå fast, at det onde er, at det helt ensidigt, entydigt, rammer de dårligst stillede. Det er for så vidt sjældent, at man har at gøre med besparelser, der er så ensidige, så entydige, i deres sigte som her – netop fordi, som fru Kirsten Jacobsen var inde på, det er de dårligst stillede, der har gavn af boligstøtten. Derfor rammer det så fuldstændig 100 pct. skævt, og det er det urimelige i det.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Til fru Lissa Mathiasen: Nu sker der naturligvis det med dette forslag, som sker med alle lovforslag, vi behandler herinde, nemlig at sagen går i udvalg, og så må vi naturligvis vente og se, hvad der sker under denne udvalgsbehandling, før vi ved en tredjebehandling konstaterer, om det bliver dette forslag eller der – hvad der jo da er en mulighed, det sker jo med mange forslag, vi behandler herinde – fremkommer ændringsforslag, og det stemmer vi så naturligvis om. Denne sag gennemgår naturligvis nøjagtig den samme behandling som alle andre lovforslag, vi behandler.

Jeg vil gerne bekræfte fru Lissa Mathiasens tal, men også gøre opmærksom på, at et tal jo ikke betyder noget i sig selv. Det skal ses i relation til, hvor mange mennesker der står bag dette tal, og i den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at dette her drejer sig om mange mennesker. Det drejer sig faktisk i alt om ca. 400.000. Så de tal sammenlagt over de tre år både på Socialministeriets område og på Boligministeriets område bliver selvfølgelig et stort tal,